

June 16, 1981

**Memorandum of Conversation with Ricardo Uilock,
Nicaragua's Ambassador to Bulgaria**

Citation:

"Memorandum of Conversation with Ricardo Uilock, Nicaragua's Ambassador to Bulgaria", June 16, 1981, Wilson Center Digital Archive, Diplomatic Archive, Bulgarian Ministry of Foreign Affairs. Obtained by the Bulgarian Cold War Research Group.
<https://digitalarchive.wilsoncenter.org/document/110775>

Summary:

Memorandum highlighting recent developments in countries of Central Latin America. The information has been received from the Nicaraguan Ambassador to Bulgaria, after a visit to Budapest where he has met with the Minister of Foreign Affairs of Nicaragua. The document summarizes political developments that have taken place in the following countries: El Salvador, Honduras, Guatemala, and Nicaragua.

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan

ЛИЧНО, СТРОГО ПОВЕРИТЕЛНО!

ПОДЛЕЖИ НА ВРЪЩАНЕ В ОТДЕЛ "ДЕЛОВОДСТВО" НА ЦК НА БКП!

236

ПАМЕТНА ЗАПИСКА

ОТНОСНО: проведен разговор с Рикардо Уилок,
никарагуански посланик в България.

При посещението си в отдел "Външна политика и международни връзки" на ЦК на БКП на 11.VI.1981 г. посланикът на Никарагуа Рикардо Уилок предаде информация за обстановката в някои централноамерикански страни, получена няколко дни преди това от никарагуанския министър на външните работи Мигел Д'Еското, с когото се срещнал в Будапеща.

Салвадор. Неотдавна по инициатива на венецуелския президент Луис Ерера Кампинс на малкия остров Орчила край бреговете на Венецуела била проведена тайна среща между представители на двете воюващи страни в Салвадор с цел да се намери политическо разрешение на конфликта.

От хунтата в срещата участвували президентът Наполеон Дуарте, вицепрезидентът полковник Абдул Гутьерес, и министърът на отбраната полковник Гарсия, според СМНО, агент на ЦРУ и действителен ръководител на хунтата. ФНО "Фарабундо Марти" бил представен от членове на неговото национално ръководство. Като наблюдатели присъствували президентът Ерера Кампинс, посланикът на САЩ в Каракас и никарагуанският външен министър Д'Еското.

Срещата преминала безрезултатно, тъй като и двете страни показали непримиримост в отстояването на своите позиции.

- 2 -

След завършването ѝ вицепрезидентът на хунтата Гутierrez извършил обиколка из някои от най-реакционните латиноамерикански страни – Парагвай, Уругвай и Чили – откъдето поискал военна и икономическа помощ.

Салвадорските другари споделили с министъра на външните работи на Никарагуа Д'Еското, че знаели предварително какъв ще бъде резултатът от срещата, но от пропагандни съображения не могли да отклонят поканата на участие в нея.

Според сандинистките ръководители през изминалите месеци ФНОФМ, за тяхна изненада, продължавал да печели не само политически, но и военни успехи в Салвадор. Въпреки опитите на хунтата да блокира границите, от други централно-американски страни не спирала доставката на оръжие и боеприпаси за Фронта. В резултат на това, той разполагал с материална база за продължаване на бойните действия срещу режима още години. Никарагуанските другари били настроени общо взето оптимистично относно бъдещето развитие на събитията в Салвадор. Най-вероятно било в тази страна след време да се постигне политически компромис.

Хондурас. По данни на никарагуанското разузнаване, възможно било САЩ да организират военен преврат срещу сегашния президент Поликарпо Нас Гарсия. Те били недоволни от Гарсия, тъй като под натиска на мексиканския президент Лопес Портильо той се съгласил да преговаря със сандинистите, а това допъкъде ограничавало възможностите на САЩ да шантажират Никарагуа с опасност от север.

- 3 -

Гватемала. Въоръженото движение срещу режима се разгъвало и сплотявало. За пръв път в борбата били въвлечени индианските народности в Гватемала – повече от 60 % от населението на страната.

Никарагуа. Очаквали се нови действия на САЩ за дестабилизиране на сандинисткото правителство, по всяка вероятност, преди всичко от стопанско естество. Възможно било администрацията на Рейгън да ограничи или забрани вноса на никарагуанско кафе и месо в САЩ. Още по-лошо би било налагането на икономическа блокада – Никарагуа внася годишно от САЩ стоки на обща стойност към 600 милиона долара.

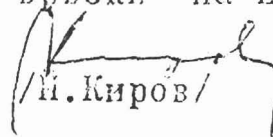
Никарагуанската армия успешно се въоръжавала. По-голямата част от доставките били от СССР – танкове, артилерия, хеликоптери, самолети, стрелково оръжие и т.н. Оръжието се транспортирало главно с кораби на Алжир, който налагал навла и застрахователни такси, 2-3 пъти по-високи от нормалните.

За отбелязване на втората годишнина от победата на революцията – 19 юли 1979 г. – никарагуанското правителство и Националното ръководство на СФНО щели да поканят чуждестранни делегации. От социалистическите страни щели да бъдат поканени партийно. – правителствени делегации. Допълнително щяла да се връчи на БКП официална покана.

16.VI.1981 г.

Зам.зав.отдел "Външна политика и
международни връзки" на ЦК на БКП:

ЗГ

/И. Киров/

е